

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine”
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

- I. C. Cătuneanu: Prelați de altădată.
- I. Banea: Rezultatul invaziei Jidovești.
- A. Berinde: Ce-a fost la Borșa-Maramureș.
- „Debutul d-lui Cuza”. „Di Cuza și chestia Carol”.
- O.: Decă nu sprijiniți cooperația?
- M. A. Irlea: Instrăinarea orașelor.
- Cronicar: Buletinul Anti-Iudeo-Masonic Nr. 5.
- Asoc. „Cultul Patriei” ia poziție de luptă contra Francmasoneriei.
- I. I. Buiu: Prigonirea bisericii creștine în Rusia.
- O publicație de mult așteptată — Tribuna cooperației ardelene.
- G. Făcăoaru: „Tragedia din Costești — Samsarii și bisericile”
- Cooperator: Din cooperația ardeleană.
- Șt. Penes: Pentru ziarul „Unirea” dela Blaj.
- Institutul de Surdomuți—Cluj.
- O bună carte de citit — „Lacrimi și sânge”.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
” ” în străinătate . . 1 an 400 ” 6 ” 200 ”

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Prelați de altă dată

În 1884 Papa Leon XIII a adresat enciclica „*Humanum genus*“ împotriva Francmasoneriei „către toți venerabilii frați, Patriarhii, Primații, Arhiepiscopii și Episcopii din lumea catolică aflându-se în grație și comuniune cu scaunul apostolic“.

În numărul de 1 Mai al revistei noastre am reprodus lungi fragmente din acel istoric document, isvorit din îngrijorarea părintească de a se denunța oficial un rău profund primejdios și a se lua măsuri necesare de stăvilire.

Astăzi aducem la cunoștința cititorilor noștri părți din epistola pastorală a Episcopului *Fr. Nicolae Iosef Camilli*, către clerul și credincioșii catolici din Moldova, dată în Iași la 1 August 1884, prin care epistola, însoțind traducerea în românește a enciclicei papale, autorul explică, fără diplomație, curajos și luminos, care este ținta acțiunii masonice și îndeamnă pe cei greșiți să apuce calea îndreptării. După ce expune străduințele din trecut ale Bisericii catolice de a face să strălucească lumina adevărului, în contra uneltirilor aceluia, cari voesc să distrugă credința, continuă în următorii termeni:

Pag. 5.—6. „Și astăzi *Locțiitorul lui Isus Christos, Leon XIII, le-giuitul Urmas al întâiului Papă Sfântul Petru, face să strălucească lumina adevărului și să s'audă glasul său puternic, pentru a împrăștia întunerecul și pentru a nimici rătăcirea, ce o sectă, pe cât de nelegiuită pe atât de vicleană, le lățește în lume, spre răul învederat al indivizilor, al familiilor și al însăși societăților civile, și dacă ar fi cu putință, chiar pentru adevărata nimicire a Bisericii.*

„Voi ați înțeles, Fraților și Fiilor prea iubiți, că eu vorbesc despre secta Francmasonilor. Aceasta a jurat nimicirea Bisericii lui Isus Christos, și nici nu mai ascunde acest scop, al său, drăcesc. Atâta ne descopere, și chiar ne dovedesc învederat, prea înțeleptul Pontifice, care povățuește și cărmuește astăzi Biserica, Papa Leon XIII, în Enciclica sa *Humanum genus* îndreptată de dânsul tuturor Episcopilor din lumea catolică, și care astăzi v'o împărtășesc vouă tuturorora, cari sunteți incredințați grijilor mele pastorale.

„Că într'adevăr Papa a atins rana cangrenoasă ce chinuște societatea modernă, ne incredințează strigătul de durere și de răzbunare, ce l-a scos în luna lui Maiu din anul acesta, secta francmasonică,

prin gura Marelui Orient din Roma, împotriva acestei învățături solemne a *Locțiitorului lui Christos, care o osândește*¹⁾. Și, dac'ar fi de trebuință, strigătul acesta ne-ar incredința că Papa a descoperit scopurile uricioase și într'adevăr diabolice ale nelegiuitei secte.

„De aceea înzadar se silește astăzi Francmasoneria să ne facă a crede că Papa a defaimat-o, că nu e adevăr ce ea este o societate fără Dumnezeu, dușmană a creștinismului și într'un chip deosebit, a Bisericii catolice, că nu este adevărat că e vrăjmașă a ordinii publice, și resvrăitoare a societății civile și chiar a familiei. Inzadar se silește astăzi Francmasoneria să ne facă a crede că ea este un așezământ filantropic, umanitar, care îngăduiește toate și pe toți, că ea nu caută altă decât cumpănirea datoriilor și drepturilor obștești prin mijlocul egalității, fraternității și al libertății, că ea nu voește alta decât să ajute și să ușureze nevoile sărmanului popor, scăpându-l de ori-

¹⁾ Circulară îndreptată de Marele Orient al Italiei tuturor marilor puteri ale familiei francmasonice universale, relativ la ultima Enciclică și publicată în Maiu 1884. Vezi *Revista della Massoneria italiana*, Organ oficial al Marelui Orient din Roma.

ce tiranie și superstițiune, prin mijlocul binefacerii și al învățăturii“.

Pag. 7—10. „Deaceea, Fraților și Fiilor prea iubiți, noi vă împărtășim astăzi, în mod oficial, Enciclica *Humanum genus* a Prea Sântului Nostru Părinte Leon XIII, părându-mi numai rău de a nu fi putut face aceasta mai înainte, fiind împedecați de S. Vizită Pastorală. Noi dorim ca voi să adânciți acest document foarte însemnat, în care Papa descopere poporului creștin, și osândește întocmirea și nelegiuitele tendințe ale Francmasoneriei și ale tuturor celorlalte secte, ce-i sunt însoțite, și care în orice chip sunt părtașe de scopul ei.

„Cuvântul *Locțiitorului lui Isus Christos* se aude tocmai la vremea cuvenită, Fraților și Fiilor iubiți, pentru a aduce la băgare de seamă mințile ușoare, pentru a împrăștia amăgirea lor, pentru a feri pe creștini de primejdia de a cădea în lațurile sectelor, și mai ales pentru a lua înapoi și pentru a smulge din mâinile vrăjmașilor Sântei noastre religii, pe cei ce le sunt părtași fără de voie, pe sufletele slabe, ce ei au știut și au putut să amăgească cu meșteșugurile lor cele iscusite. Și într'adevăr, câți slabi creștini n'au fost amăgiți și înșelați de sectari, cari i-au făcut să creadă că în societatea lor filantropică și patriotică, în loja francmasonică, se adună numai pentru a se înțelege asupra scopurilor omenoase, pentru a se sfătui asupra mijloacelor, ce trebuie să se întrebuinteze spre a se împotrivi obscurantismului și superstițiunii?

„Însă noi știm ceea ce se înțelege astăzi prin toate acestea, astăzi când au eșit la lumină documente însemnate și autentice ale sectei. Cuvintele clerical, ultramontan, obscurantism, superstițiune, civilizațiune, progres ș. c. l., în limba francmasonică și sectarie nu însemnează alta decât catolic, urmaș al învățăturilor Romei Papale, creștinism, religiune dumnezeiască, civilizațiune păgână, lepădare de Dumnezeu!

Așadară cei amăgiți, cei înșelați să deschidă ochii, și dacă nu voesc ei să creadă lui Leon XIII, să creadă cel puțin sectei însăși care într-o instrucțiune tainică scrisă în 1819 spunea deschis: „Scopul nostru din urmă este acela al lui Voltaire și al revoluțiunii franceze: NIMICIREA PENTRU TOTDEAUNA A CATHOLICISMULUI, și chiar a ideii creștine care, dacă rămâne în picioare pe dărâmurile Romei, ne-ar fi o piedică.²⁾ Această instrucțiune tainică din 1819, este întărită de un decret francmasonic hotărât la Paris, în anul 1879, de adunarea obștească a lojelor franceze, la care se aflau la față trimiși francmasonici din orice națiune. Acel decret zice așa:

„Trebue să descresținăm (să nimicim credința creștină) prin toate mijloacele, dar mai cu seamă sugrumând puțin câte puțin catolicismul“, fiecare an prin noi legi împotriva clerului. În opt ani, „mulțumită învătământului laic (lumesc) fără Dumnezeu, vom avea o generațiune atee (care tăgăduște Dumnezeirea)³⁾ etc., etc.“ Cu toate acestea, se potrivesc foarte bine Circularele lojei francmasonice Universo din 25 Noembrie 1883 în care (între altele mărturisiri) se spune, că căderea stăpânirii vremelnice a papilor n'a fost decât un mijloc întrebuițat pentru a ajunge la scopul nimicirii religiunii creștine. Și să nu credem că aceasta este o idee trătată de o lojă francmasonică particulară, despre a cărei autoritate ne-am putea îndoi, căci întregul Mare Orient din Roma aprobase deja și-și însușise, cu o scrisoare oficială, din 12 Noembrie 1883, sus numita circulară a lojei Universo⁴⁾.

Pag. 9—10. „Cu drept cuvânt, dară, Prea Sântul Părinte Leon XIII și-a ridicat glasul său apostolic pentru a denunța și osândi o sectă, care după înșeși documentele sale oficiale, nu suflă decât ură împotriva lui Isus-Christos. Papa și-a făcut fără îndoială datoria sa prin acest act solemn și doctrinar, îndepliniindu-și astfel dumnezeiască misiune de Cap al Bisericii și de Păstor obștesc al Turmei lui Christos. Noi însă, Fraților și Fiiilor prea iubiți, trebue să fim foarte recunoscători lui Leon XIII, pentru că El a desco-

perit tuturora scopul uricios al sectei francmasonice. Iar nu trebue să ne mărginim numai la simțirea recunoștinții, ci cu această simțire trebue să împreunăm și să potrivim faptele noastre, împlinind datoriiile ce ne sunt impuse de însăși Enciclica Prea Sântului Nostru Părinte.

„Și înainte de toate, cum am mai spus-o, trebue să pătrundem pentru a ne folosi de învățăturile ei cele mântuitoare. Papa a răspândit lumina celei mai strălucite învățături asupra unui mare număr de rătăciri, al căror lăcaș și unealtă este secta francmasonică. Papa a numit sistema acestei secte cu numele său cel adevărat, chemând-o Naturalismul. El a dovedit în cultul naturii, scopul sectar, de a face pe Dumnezeu netrebuincios, și de a depinde pe oameni să trăiască cași cum n'ar fi Dumnezeu, și a arătat care sunt urmările punerii în lucrare a acestui nenorocit principiu, în ordinul moral și religios, ca și în ordinul politic și social. Apoi, ca o neapărată urmare a acestui sistem monstruos, Papa a arătat desăvârșita nerânduială și prăpastia adâncă, în care se aruncă societățile, precum și indivizii, ce se lapădă de Evanghelie, și îndepărtează dela sine ajutorul binefăcător și trebuincios al Bisericii. În sfârșit Papa a dovedit că leacul, atâtor și așa de mari rele, se găsesc numai în întoarcerea adevărată la principiile credinții, și în punerea în lucrare a moralei creștine.

„Însă nu este de ajuns, Fraților și Fiiilor prea iubiți, să pătrundem adevărurile cuprinse în Enciclica

Oprește-ți, onorată față bisericească unită cu Roma, de unde a pornit lupta oficială declarată contra Francmasoneriei, oprește-ți gândul și mai citește odată cu reculegere, scrutându-ți conștiința, ultima frază din acest ultim fragment al epistolei pastorale.

Nu-i așa că-ți sfredelește sufletul ca o imputare adânc întemeiată? Nu te biciuește, chemându-te la datoria neglijată, mai ales pe Dta? care te lauzi cu legăturile biseculare cu Roma, către care se îndreaptă toată admirația ce se impune oricărui om cult, isvorită din prestigiul unui trecut de istorie a civilizației.

Legăturile cu Roma pot desigur constitui un titlu de mândrie; dar mai ales trebue să creeze obligația onest simțită de a executa cu onestitate, adică deplin și pe față în litera și în spiritul lor, conținutul instrucțiilor venite dela Pontificele Roman, așa cum dictează datoria de obediență către Sfântul Scaun. Exemplul de executare, fără rezerve și fără reticențe, adică onestă, îl dă Episcopul Fr. Nicolae Iosef Camilii în epistola mai sus, fragmentar, citată.

Prilej pentru a-l imita orice preot unit, în frunte bine înțeles cu I. P. S. S. Mitropolitul Blajului, ne aduce din nenorocire vremea tulbure prin care trecem, tulburată tocmai prin efectul uneltirilor Francmasoneriei, astăzi însutit mai puternică decât la 1884.

Așa fiind, dece tăceți, înalți Prelați ai Bisericii noastre naționale, ai Bisericii unite românești?

Nu se poate ca lumea cultă a Blajului să nu fie la curent cu enor-mele progrese de o îngrijorătoare distrugere ce ascunde în sine forța crescândă a Francmasoneriei oculte, perfide și vrăjmașă ireconciliabilă a Credinței.

Nu se poate presupune să nu fi ajuns în cetatea spirituală a Bla-

prea Sântului Nostru Părinte, dar trebue să facem din însăși aceste adevăruri, un obicei statornic și nevătămat al vieții noastre.

„Așadar aceia, cari din nenorocire s'ar fi lăsat a fi înșelați de frumoasele făgăduinți ale acesteia; cari, lăsându-se a fi amăgiți, ar fi crezut să facă un lucru indiferent, adevărat nici bun nici rău, supunându-se la niște legi, ce le păreau nevătămatoare; nu au decât a recunoaște fără viclenie, că ei s'au înșelat, făcându-se ajutătorii și adepții unei secte, ce caută nimicirea celor mai scumpe lor credinți. Să se grăbească dar a rupe orice legături fățișe sau ascunse, ce-i ține uniți cu secta osândită, și să se încredințeze că nu este cu puțință a rămâne nepăsători în această materie; că nu e cu puțință a fi catolic și francmason; că nu e cu puțință a face parte în același timp din Biserica lui Isus Christos și din diabolica sectă a acelora ce voesc a o nimici. Căci, ce împărțășire are dreptatea cu fărădelegea? Sau ce unire are Christos cu Belial? Sau ce parte este credinciosului cu cel necredincios? — De aceea nici o privire omenească, nu frica de judecata lumii, nu interesul, nu prieteșugul pot împedeca pe adevărații credincioși de a-și face datoria, când e vorba de a se desface de un vrăjmaș, ce amenință credința și religiunea lor, când e vorba de a opri năvălirea unui păgânism mult mai rușinos și mai vinovat decât acela de care ne-a slobozit Evanghelia“.

²⁾ cf. *La révolution en face à l'Église* par CRÉTINEAU-YOLY.

³⁾ cf. *Le secret de la Franc-Maçonnerie* par Mgr. AMAND JOSEPH FAVA.

⁴⁾ cf. *La Civiltà Cattolica*, Serie XII, Vol. VI, Quad. 816.

jului cel puțin svonuri, dacă nu cunoștințe precise, despre lupta de demascare sistematică pe care o duce și *Infrățirea Românească* de ani de zile, și studențimea bucureșteană prin *Buletinul Anti-judeo-masonic*, contra sectei scelerate, condusă din umbră de Jidani.

Și dacă curentul din țara întregită nu conține germenii unui îndemn pentru conducerea Bisericii unite, de a lua o atitudine combativă; atunci întreb: oare nici lupta aspră și tradițională a Romei, culminând cu enciclica *Humanum genus*, nu constituie un caz de conștiință pentru cârma confesională a Blajului?

Prelații de altădată aveau simțul obedienței canonice, aveau conștiința curată și curajul de a lupta contra distrugătorilor religiei creștine.

Ce-a rămas din aceste bunuri Prelaților de astăzi?

I. C. CĂTUNEANU.

Rezultatul invaziei^{*)}

În urma acestei neconținute invazii jidovești, România a ajuns într-o situație destul de periculoasă. Numărul de aproape trei milioane Jidani, cari se găseseră acum în țară, însemnează tot atâția dușmani ai noștri.

Dușmănia lor ar putea-o vedea și aceia care astăzi sunt legați la ochi, într'un caz de eventual războiu, mai ales din partea Rușilor. Suferința care ne-ar cauza-o bolșevicii ar fi mai mică decât ura răz-bunătoare a Jidanilor, care s'ar manifesta prin cele mai groaznice cruzimi și barbarii, întrate în sângele lor odată cu litera talmudului¹⁾.

Pe lângă dușmanul extern, am avea unul intern, în număr considerabil; un popor întreg de spioni și trădători, cari azi ocupă funcțiuni înalte în stat și în special în armată, unde numărul ofițerilor Jidani este foarte mare.

Bietul soldat român, care a stat cu pieptul gol, în fața gloanțelor dușmane, pe Olt, la Mărăști și în alte locuri, cum ar lupta acum cu un dușman al neamului în fruntea lui.

Grea situație!

Dar nu se termină aici. Înainte de războiul extern iată ce se întâmplă în țară. Cităm din „*Imperativul momentului istoric*“ al dlui prof. Univ. Ion Găvănescu:

„Iată o localitate Ichlöd, pe valea Someșului, între Cluj și Gherla. Acum 40 de ani se găsea în Ichlöd o singură familie de Evrei.

„La 1915 erau 155 Evrei față de

^{*)} Din broșura intitulată „*Invazia Jidovească în România*“, pe care o recomandăm tuturor bunilor Români.

¹⁾ Vezi: Martiriul Bucovinei Dr. N. Coman.

1400 Români. Dela 1915 până la 1925, în zece ani populația evreiască a crescut așa de compactă, încât s'a organizat în viața socială proprie, cu rabini, cu ateliere de croitorie și de tâmplărie, cu școale de meserii corespunzătoare. Și natural, cu cârciume — pentru creștini, pentru „goimi“.

„Urmarea politică firească a acestei colonizări sistematice neoprite de nimeni, este că în Ichlöd consiliul comunal, e în stăpânirea Evreilor. Iar în capul lui stă, ca notar, un Evreu“²⁾.

Dacă ar fi numai la Ichlöd! Am arătat însă, că sunt colțuri întregi de țară, unde nu mai există dominație românească.

Dar orașele! Chișinău, Iași, Botoșani, Cernăuți, etc. putem zice că sunt românești? Nu!

Școala, care are menirea să formeze o cultură națională unitară, este ea românească? Cu durere vom răspunde și aici că NU. Căutați orice statistică doriți, din Bucovina, Maramureș, Moldova, Basarabia și veți vedea că numărul Jidanilor și al streinilor este cu mult mai mare decât al Românilor.

La Universități deasemenea numărul streinilor se urcă la 40 la sută, — studenții români fiind opritți dela învățatură, de sărăcie și taxele mari pe care nu le pot plăti.

Iată situația Universității din Iași pentru ultimii trei ani³⁾.

1925—1926

Facultății	Total	Creștini	Jidani	Proporția Jidanilor la N-rul total	Prop. Jidanilor la suta de creștini
Drept	1811	1527	284	15,70 %	18
Litere	543	460	83	15,28 „	18
Științe	975	802	173	17,75 „	21
Medicină	785	496	289	38,09 „	58
Farmacie	514	92	422	82,10 „	458
Total	4628	3377	1251	27,03%	37%

1926—1927

Facultății	Total	Creștini	Jidani	Proporția Jidanilor la N-rul total	Prop. Jidanilor la suta de creștini de
Drept	1907	1598	309	16,20 %	19,33
Litere	623	496	127	20,37 „	25,60
Științe	1143	978	165	14,44 „	16,87
Medicină	644	346	298	46,27 „	86,12
Farmacie	563	71	492	87,40 „	692,95
Total	4880	3489	1391	28,50%	39,6%

²⁾ În Ardeal și Bănat sunt în total 1670 notari. — 776 dintre ei sunt Români, iar 894 streini. — N. A.

³⁾ După Anuarul Universității. În rubrica creștini, intră și streini creștini.

1927—1928.

Facultăți	Total	Creștini	Jidani	Proporția Jidanilor la N-rul total	Prop. Jidanilor la suta de creștini
Drept	1711	1400	311	18,17 %	22,21
Litere	526	445	81	15,38 "	18,20
Științe	1350	1114	236	17,47 "	21,18
Medicină	591	324	267	45,17 "	82,40
Farmacie	431	70	361	83,75 "	515,71
Total	4609	3353	1256	27,22 %	37,7 %

Situația aceasta nu se găsește numai la Iași. Iată bunăoară la Cernăuți, în 1928 numai la Facultatea de Drept (licență) erau 168 Români

și 254 Jidani fără alți streini cum ar fi Rutenii.

Nici la Cluj nu este mai bine.

1927—1928¹⁾ Univ. din Cluj

Facultăți	Total	Creștini	Streini	Proporția streinilor la N-rul total	Prop. streinilor la suta de creștini
Drept	1147	801	346	30,16 %	43,17
Litere	570	420	158	27,33 "	37,61
Științe	355	291	64	18,02 "	21,99
Medicină	509	390	119	23,37 "	30,51
Farmacie	152	33	119	78,28 "	360,60
Total gen.	2741	1935	806	29,4 %	43,77 %

Cifrele acestea inspiră o legitimă îngrijorare. Măine, vom fi conduși numai de streini, deoarece Româniile chiar, dacă au pregătirea necesară vor rămânea să servească pe Jidani, prin instituțiile și întreprinderile lor.

Medici, farmaciști, ingineri, profesori, în curând vor fi numai streini, iar avuția, sănătatea trecutul și viitorul nostru va fi în mâinile lor. Rezultatul invaziei îl vedem astăzi ori unde ne aruncăm privirea.

Astăzi, micul purtaș cere să fie scutit de a merge la școală Sâmbăta: Jidanii refuză să scrie Sâmbăta; rabinii cer în cor, respectarea Sâmbetei, și permisiunea de a lucra, de a vinde, de a face comerț. Duminica; numărul sinagogelor întreze numărul bisericilor; orașele noastre se înconjoară în garduri de sârmă; școlile noastre sunt înstreinate; Biserica zguduită din temelii, se destramă.

Astăzi, Honigman se cheamă Fagure. Bauer își zice Țăranu, Nuham Katz, Dobrogeanu; Abramovici — Avram Ianeu! Ne fură numele, ne batjocoresc eroii!

În 1900, H. Stewart Chamberlain într-o scrisoare către Români, ne spunea „băgați bine de seamă, că

¹⁾ Infrățirea Românească pentru popor“, an. II, No. 13.

Jidanii să nu ajungă să domine opinia publică prin gazete și mințile și inimile prin stăpânirea școlii și a producției de librărie.

Astăzi presa întreagă aparține Jidanilor, cari otrăvesc și omoară zi cu zi sufletul bietului Român care nu știe pe cine citește.

Prin mijlocul ei întretin la ordinea zilei numai chestiunile care le convin căutând să imprime opiniei publice ideile și sentimentele lor. Prin presă duc la învrăjbirile dintre popoare căutând să vorbească de rău, să hulească și să ponegrească pe unele în numele altora. Prin mulțimea revistelor pornografice și romanelor senzaționale toate jidovești atâta sentimentele sensuale ale tinerimei aruncând-o în bratele desfrâului și a necinstei. Incurajază toate imoralitățile în dauna instituției familiei și a ordinii morale stabilite.

La festivități naționale și în alte ocazii când în pioase aduceri aminte sărbătorim eroicile fapte ale vitejilor străbuni în presa care este streină de durerile și aspirațiunile noastre se scriu pagini, cari rămân vorbind despre trecutul și Domniile noastre în așa fel încât nu-i mai cunoaștem.

Ne falsifică istoria, ne falsifică trecutul, ne falsifică Neamul!

Astăzi, trădătorii, urmași ai lui

Juda, forme rătăcite ale naturii, aceea cari au alimentat rândul de zertorilor la inamic, al dispăruților și al celor morți de frică, se lăfăiesc pe perne moi de automobil, prin palate somptuoase câștigate prin mișelii și în toate locurile de frunte. Piepturile lor cari nu meritau decât plumbul unui glonte, la margine de zid... poartă decorații. Iar ca o ultimă bătae de joc pentru noi și bunătaea noastră prostească, în capitala țării întregite se ridică, ca o veșnică sfidare monumentul eroilor Jidani, morți pentru întregirea... Patriei.

Astăzi, orașele noastre — centrele de civilizație și cultură în mijlocul masei mari de țărani agricoli — cari, ar trebui să fie avantposturile culturii naționale românești, sunt complet înstreinate. Ele se aseamănă cu „niște posturi de colonii implantate în masa omogenă a poporului de baștină, spre a-i sparge coeziunea continuității etnice, ele au fost dela început și sunt și azi conștiente de rolul și situațiunea lor“. Între orașe și restul țării nu găsim cum ar fi firesc acea legătură tainică de unire, primele alimentându-se din rezerva sănătoasă și românească a satelor.

Jidanii — căci aceștia au ocupat orașele noastre — s'au interpus între clasa de bază românească și între clasa conducătoare, nimicind burghezia și înlocuind-o. În evoluția unui popor și pentru existența lui aceste clase se impun în mod logic. Instreinarea clasei mijlocii are o dureroasă importanță prin ruperea legăturii dintre categoriile sociale. Aceasta înseamnă că mâine conducerea țării va fi streină, jidovească — iar cei conduși — masa poporului — robii streinului.

Astăzi, economiceste, suntem cu totul roboți de către Jidani. Finanța este a lor; industria și comerțul a lor; populația românească nevoiașă este cumpărată împreună cu întreg avutul, de Jidani.

Ei sunt stăpânii tuturor avuțiilor noastre.

Astăzi, după ce Româniile din toate provinciile, au dus o viață milenară de lupte și suferinți pentru realizarea îndrăznețului vis, pentru care nici a gândi nu le era permis altădată și pentru care au suferit cu toți închisorii, morți cumplite trașeri pe roată, ca Horia și Cloșca, pentru care s'au jertfit Tudor și Avram Iancu, azi nu mai au loc de veneticii veniți după război aici

și pleacă în țări străine pentru păine.

Urmașii lui Dragoș descălecătorul și Moții, se prăpădesc văzând cu ochii, în România, pentru care nimeni n'a luptat mai mult cu ei.

Astăzi „codrul frate cu Românul”, tovarășul nostru de existență și de luptă, liman de adăpostire în zile de grea urgie, păstrătorul doinelor și al basmelor noastre scumpe, comoara neprețuită a neamului românesc, își plânge în tăcerea nopților ultimile clipe ale vieții sale. Văjeie și mugește când luciul nemilos al securei dușmanului se înfige în trupul lui și lacrimi de durere îi udă rădăcinile.

Munții rămân lipsiți de umbră-cămintea lor naturală, și vânturile aspre îi săgetează până în măruntaie. Peste munții și pădurile noastre domnesc ca trei ciocli: *Tischler Mor, Grödel și Anhauch*, iar bieții Români ajunși paznici de noapte și roboți, resemnați în ultima lor durere, își poartă truditele trupuri pe potecile lipsite de umbră cântând:

*Munții noștri, de-aur plini,
Noi tot slugi pela streini...*

Astăzi, eroii și martirii războiului de întregire națională; aceia care au stat la postul lor de onoare cu mâinile pe arme, luptând cu un puternic dușman în față, trădarea și debandada în spate, iar moartea fălfăindu-și aripele deasupra lor, pentru a îndeplini un vis de veacuri — România-Mare — aceia umblă cerșind o bucată de pâine. Orfanii și văduvele ai căror părinți și soți nu s'au mai întors acasă din măcelul botezului de sânge, rămânând să îngrășe cu trupul lor ciuruit de gloanțe pământul strămoșesc, sunt batjocoriți și schingiuiți, priviți cu desgust și scârbă de politicienii jidoviți și Jidanii cărora le întind mâna pentru ajutor. Doar lacrimile mai sunt ale lor, ca să plângă...

Astăzi, suntem aproape pierduți. Acesta este strigătul de alarmă. Dacă Dumnezeu, nu se va îndura spre noi, mâna nevăzută care ne pândește pela spate, nu mai are decât o singură mișcare de făcut: *Să ne împingă în prăpastia, la marginea căreia ne aflăm.*

Și gata!

S'a isprăvit cu poporul românesc pe care conducătorii lui neghiobi, l-au dat pradă desmoșteniților fii ai lui Dumnezeu: *Copiilor trădării.*

ION BANEA
— Iași —

Ce-a fost la Borșa-Maramureș

Dușmanii națiunii române fac revoluție dintr'o adunare doritoare de drepturi.

Toată lumea jidovească și jidovită, nici până azi, nu s'a cores din păcatul său, arătat de Domnul Hristos că „tatăl lor este diavolul, tatăl minciunii care dela început era mincinos“.

Tendințele francmasonice comuniste, din mișcarea populară Borșană sosită la timp, fac revoluție...

În ziua de 1 Maiu a. c. a sosit la mine dl student *Dănilă*, care mi-a cerut tot concursul pe care eu ca preot român, la moment, fără nici o rezervă îi l-am oferit. În ziua de 4 Maiu 1930 cu un convoiu considerabil din *Borșa* — Repede — Șesul Poenii, am și pornit spre centrul Borșei jidovite. Până în Borșa jidovită, ne-am întărit într'o gloată de *PESTE 10.000 DE ȚĂRANI* și intelectuali. Aici în grădina decedatului Ion Hojda, omorât de Jidani, s'a ținut o conferință prea frumoasă culturală creștină. Românii auzind adevărul înăbușit de decenii de ani, au început a se descepta din amorteala evreiască, la cuvintele rostite de dl *Dănilă*. Populația română s'a deșteptat. După el a vorbit preotul ortodox dl. *Ion Dumitrescu*, apoi eu.

În cuvântarea mea am arătat lupta Sfântului Gheorghe cu bălaurul; așa o luptă avem noi cu bălaurul semit, care are mii și mii de capete. Dar să nu desnădăjduim, ci „sursum corda“.

Convoitul impunător, apoi, s'a împrăștiat în liniște.

În ziua de 5 și 6 Maiu a. c. nu s'a întâmplat nimic remarcabil.

În seara de 6 Maiu a. c., jandarmeria l-a ridicat dintre noi pe dl I. Dumitrescu. L-a voit și pe dl C. Dănilă și și pe mine, însă noi ne-am opus. După aceea a urmat o noapte de groază. Jandarmeria toată noaptea ne-a molestat, pentru a ne aresta.

În ziua de 7 Maiu a. c. după Sfânta Liturgie celebrată de mine, ne-am trezit că biserica greco-catolică din Borșa III, Repede este asediată de jandarmi și înconjurată din toate părțile. În decursul Sfinței Liturgii i-am luat jurământul studentului C. Dănilă, că va fi vecinic, bun Român și luptător până la moarte pentru cauza creștinească română. În biserică jandarmeria

din nou ne-a molestat, pentru a ne aresta, la care act poporul s'a opus.

Poporul m'a rugat să fac funcțiuni sacre în trei zile și trei nopți, printr-o adresă către mine, ce s'a și întâmplat.

În ziua de 7 Maiu a. c. s'a început tratative între autorități și între noi. Noi am cerut momentana eliberare a preotului ortodox Ion Dumitrescu, la ce eram îndatorați conform jurământului de sânge pe care-l depusăram toți trei anterior. După eliberare și el a luat parte între noi fără să facă vre-o funcție sacră, ce nu permit așezămintele canonice ale bisericii catolice.

În ziua de 7 Maiu a. c. am avut tratative între autorități și între noi.

În ziua de 8 Maiu a. c. am avut o mulțime de țărani în număr de peste 8000.

În ziua de 9 Maiu autoritățile din nou au luat contact cu noi și ne-am înțeles în ce privește punctele împăciuitoare între autorități și noi. A sosit și armata la fața locului.

În ziua de 10 Maiu ni s'au luat declarații de către dl prim-procuror Chindriș din Sighetul Marmăției, apoi s'a făcut Te-Deum de preoții ortodoxi în tinda bisericii greco-catolice. După Te-Deum eu am rostit o rugăciune și o cuvântare scurtă. Apoi s'a început serbarea. Tot în aceea zi am plecat la Dorna Vatra cu dl C. Dănilă, soția mea, dl Dionisie Petrovici, dl casier dela gara Borșa Ion Frani.

În zilele aceste populația română adunată în jurul bisericii greco-catolice din Borșa III Repede — Șesul Poenii, varia dela 5000 oameni la 10.000 și dacă convoitul pornit depe Valea Izei nu se rețineva locului de jandarmerie și armată, ar fi fost o mulțime imensă de peste 20.000—25.000 de oameni. Clopotele sunau zi și noapte, buciunii răsunau pe munți și văi zi și noapte, poporul român se aduna în clipele aceste istorice spre biserica noastră greco-catolică din Borșa III, Repede, Șesul Poenii pentru a se elibera din jugul evreesc.

Violențe nu s'a înregistrat nici ieri, ci a preadomnit situația, cea mai mare liniște. Țăranii zic că dela

popa Lupu alungătorul Tătrilor, până la popa Dumitrescu și Berinde, luptătorii pentru drepturile creștine, n'a văzut Borșa, așa zile mari și de însemnătate istorică, precum aceste trei zile. Am dat cult Sfintei Taine Eucharistice, pentru ajutorul lui Dumnezeu, care ne-a înfrățit pe noi.

Aceste sunt evenimentele istorice ale zilelor din Borșa III Repede, Șesul Poenii.

Din parte-ne felicităm din suflet pe dnii preoți ai Borșei, de ambele confesiuni românești, că înțeleg importanța zilelor ce trăim, înfrățindu-se ca adevărați Români, fără deosebire de confesiune. Așa înțelegem noi L. A. N. C., să facă, toți preoții noștri, în orice ocazii.

L. A. N. C., în Maramureș se va întări formidabil și va avea sorți de isbândă. Incepeți organizarea și reorganizarea ei pe comune și județ; sunteți cei mai vizați și țara va lua pildă, vă va urma și va contribui la desrobirea voastră, frați Maramureșeni.

Jidamii au numit mișcarea noastră, revoluție, deși a fost o adunare pacinică. Rog comunicarea acestor șire, pentru a desminti știrile tendențioase cu nucleu francmasonic-iudaic-comunist.

Primiți Vă rog deosebitele mele considerațiuni.

ANDREI BERINDE
preot greco-catolic

— Borșa, Maramureș. —

Voci din presă.

Debutul d-lui Cuza în Cameră

Camera, a cunoscut Joi, prin intrarea d-lui prof. A. C. Cuza, o ședință de mare curiozitate, foarte firească dealtfel, întrucât, pentru majoritatea deputaților, șeful „Ligii creștine” era, până acum, un necunoscut.

Singur guvernul și-a dat seama de situație și a dovedit o abilitate cusută cu..... ață albă, încredințând președinția d-lui profesor Andrei, care s'a dovedit, e drept, nespus de abil.

incidentelor dela Tg. Frumos, i-a făcut o intrare, căreia chestiunea incidentelor dela Tg. Frumos, și-a servit de admirabilă temă.

Poate mai temperat ca altă dată, mai puțin vehement și fără a risipi prea mulți „termeni neparlamentari”, profesorul ieșan a fost

»D. Cuza și chestia Carol

În chestia principelui Carol d. deputat Cuza ne-a făcut următoarele declarațiuni:

Țin să desmint cu toată indignarea calomnia presei că eu aș fi avut la Roman, în alegeri, sprijinul liberalilor și că mi-ași fi dobândit acest sprijin în schimbul unei scrisori insultătoare contra Prințului Carol. Adevărul este:

Liberalii m'au combătut în alegeri cum dovedește manifestul lor și numărul mare de voturi anulate, și de abțineri.

În ce privește infamia c'ași fi scris o scrisoare insultătoare la adresa Prințului Carol, ea se desminte prin constanta mea atitudine conformă cu principiile organizației, pe care o reprezint, de a nu fi

în schimb tot atât de spiritual și tot atât de prompt în replică.

Tărăta de orator, de foarte multe ori, incinta a uitat că este guvernamentală, aplaudând frenetic sau făcând haz când era vorba de „Jidamii”. Și, dacă n'ar fi fost privirileperate și amenințătoare ale d-lor Vaida și Madgearu, desigur că năivitatea parlamentarilor noștri ar fi făcut multe pozne și d. Rang n'ar fi fost izolat în atitudinea sa, reminiscență a unui trecut nu prea îndepărtat.

Termenii comunicării d-lui profesor A. C. Cuza, împotriva cărora au protestat d-nii Fagure, profesor Mironescu și Jumanca, au fost cu o machiavelică eleganță dezaprobată de d. Petre Andrei, după care Camera a trecut la ordinea de zi.

atins niciodată problema — pe care o recunosc de mare gravitate — a Prințului Carol. Când voiu socoti că este necesar să mă pronunț, mă voiu pronunța.

În ce privește atitudinea mea în Parlament, ea este iarăși determinată de doctrina noastră.

L. A. N. C. stă mai presus de partide și a refuzat constant de a se amesteca în politica partidelor. Pe noi ne interesează marile probleme naționale comune și generale la rezolvirea cărora înțelegem să ne punem minca noastră cinstită împreună cu toți buni Români. Așa am făcut în trecut, așa facem constant și în viitor.

(„Cuvântul”, din 11. V. 1930.)

De ce nu sprijiniți cooperația?

În ziarul „Universul” No. 87 din 16 Aprilie a. c., sub „Ameliorarea rasei animale”, s'a scris despre obținerea unui fond din împrumutul de stabilizare pentru cumpărare de vite de rasă, care să fie distribuite la țară.

În acest articol s'a arătat că o comisiune însărcinată de Ministerul Agriculturii și Domeniilor a cumpărat și va mai cumpăra tauri de rasă, pentru reproducție, din Tirol.

În același ziar din 13 Aprilie a. c. s'a scris deasemenea despre îmbunătățirea rasei vitelor, obținute de cooperativa de producție și consum „Bologana” în comuna Bologa și împrejurimi, din județul Cluj.

La marele târg de vite din Huedin din ziua de 15 Aprilie a. c., mulți dintre societarii acestei cooperative au vândut tineri tăurași de rasă „Siementhal” și „Pintzgau”, importatorilor de vite de rasă, din Austria, cu prețuri variind între 12—16.000 Lei bucata.

Este oare în interesul economiei noastre naționale ca vitele noastre de rasă pentru reproducție să fie exportate pe prețuri mici în Austria și noi să importăm aceeași rasă de vite, pe prețuri poate înzecite, din Tirol?

N'ar fi oare mai bine ca Ministerul Agriculturii și Domeniilor să se adreseze mai întâiu producătorilor noștri, sprijinind astfel începuturile cooperației și în această direcție?

Ce rost mai au atunci eforturile ce se fac de cooperative în felul „Bologanei”?

Dacă pitorescul Tirolului a atras întotdeauna vizitatori, comisia alcătuită ar fi putut vedea și în România lucruri frumoase, cu o singură deosebire, că diurna ar fi încasat-o în lei și totodată ar fi încurajat și un frumos început al cooperației române.

Este oare un sistem, ca produsele minerale și animale, obținute de cooperativa „Bologna” să fie boicotate pentru a o lăsa pradă speculei diverșilor samsari?

Oficiul Național al Cooperației Române nu poate interveni de loc în astfel de cazuri?

O. — Cluj.

Instrăinarea Orașelor

După războiu o problemă foarte serioasă s'a impus atențiunii publicului românesc: problema orașelor din punct de vedere național românesc. Problema acută și îngrijorătoare, datorită, în provinciile noi alipite, unor stăpâniri vitrege ce aveau interese să o mențină și accentueze în dauna elementului românesc, și unei suprapunerii în cursul războiului a unor elemente flotante formate din Jidanii profitori ai stărilor tulburi. La aceștia, după dinstirea mișcărilor pe front, s'au început alte mișcări demografice, în cari samsarii și necăpătuiții Jidani făceau unda cea mai mare, în căutarea „noului pământ al făgăduinții“. Natural, ca zestre, noile provincii nu adus și acești paraziți, și cu ei împreună în orașe și populație creștină de naționalitate străină: în Transilvania Unguri, Săcui și Sași; în Bucovina, Ruteni și Germani; în Basarabia, Ruși, Germani și Bulgari.

Acum câțiva ani când a apărut cartea „*Protocoloalele înțeleptilor Sionului*“, dacă aruncați o privire asupra hărții populației orașelor, dată în această carte, vedeți și ca Român, simțea gravitatea problemei, căci o teamă legitimă te cuprindea, o grijă înfrigurată pornită nu numai din adâncimile tănuite ale sufletului, ale conștiinței de neam și solidarității instinctuale de rasă, ci și din elaborările cele mai calme și mai obiective ale judecății. Intregul eu individual moral, precum și toate coardele sufletului, ce vibrează la auzul cuvintelor „Român“, „Neam“, „Națiune“, „Patrie“, se cutremurau și se tulburau, căci în față i se prezenta cu litere de foc, ca țipând din haosul mondial postbelic, întrebarea: *care este și va fi soarta orașelor din România Intregită?*

Astăzi situația nu s'a ameliorat, dar pare a se întrevăde o soluție ce au înțeles guvernării noștri să-i dea.

În orașele noastre cele mai multe, populația nu este română de naștere și origine etnică, („Români“ de cei improvizați și mai adesea făuriți prin o hârtoagă terfelită ieșită din niște mâni venale îndemnate de o judecată coruptă, a căror răsplată au fost câteva sutare boțite sau chiar mii de lei, tras-mise furisș pela spate, vei găsi destuli). În toate orașele, însă, misună o populație suspectă cu înfățișare străină, de corbi dornici de

pradă, vorbind o limbă stâlcită, cu accente sgâlțuite de jargon, ce su-pără urechile. Dacă printre această populație se găesc și creștini, apoi marea ei majoritate sunt samsarii jidani recunoscuți după înfățișarea lor bârboasă, perciunată și murdară sau prin pistrui și măsurile proeminente ca botul de tapir și coroiste, lăsate de D-zeu ca stigmate distincte a bicisniciei lor. Sunt foarte multe orașe în cari străinii (și în special Jidanii) sunt două treimi din totalul locuitorilor și chiar mai mulți; cum este Chișinăul, Sighetul, Oradea, Cluj și chiar Bucureștii în cari Jidanii sunt de 70%—80% și chiar 90%. După 11 ani dela unire ar fi foarte interesantă, și chiar se impune o statistică riguroasă și reală, ceea ce oficialitățile noastre n'au fost capabile să facă dela unire încoace.

Din nenorocire guvernele părăndate la cârma țării nu au putut și nu au vrut să înțeleagă această instrăinare a orașelor. (Pentru convingere de această instrăinare, citiți numai firmele și reclamele făcute în limbi străine și chiar în idiș). Orbite de patima intereselor de partid n'au urmărit decât mirajul unei popularități superficiale, și căpătuiala indivizilor politici „pentru a asigura temeliile existenței partidului“, șubrede cași concepțiile și mijloacele pe cari se sprijină. Celor ce au dat și dau alarma li s'a răspuns prin forța brutală a poliției, șarjele, baionetele și paturile de puști ale armatei și jandarmeriei, apoi prin amenințări, închisori, procese, precum și suprimarea anticonstituțională a publicațiilor de acest soi, când numai puteau.

Prin aceste măsuri nu s'a înlăturat criza aceasta de Românism la orașe; aspectul străin n'a fost schimbat, din contră li s'a asigurat străinilor posibilitatea de a-și desfășura activitatea subsersivă în dauna intereselor românești. Așa încât nu e de mirare că prin recente alegeri comunale problema a ajuns de o gravitate excepțională, datorită unei legi nesăbuite și unui politicianism desăntat și pe care vom vedea îndată cum au înțeles partidele politice să o soluționeze.

Mai întâiu să vedem și alți factori care au contribuit la instrăinarea orașelor, datorită venalității guvernelor și anume: invazia postbelică, continuă, a Jidanilor, care nu numai că n'a fost stăvilită, ci

chiar promovată prin tolerarea conștiințelor de căpătuială și rea credință, în lungul liniilor de frontieră. Această invazie s'a făcut mai ales prin părțile E. și NE. ale țării, prin Basarabia, Bucovina, Moldova și Maramureșul. Orașele din aceste regiuni pe lângă populația stabilă străină, mai au și o numeroasă populație flotantă, a cărei proporție se urcă dela o treime la jumătate. Dar să lăsăm să vorbească datele statistice oficiale ale „*Dictionarului statistic al Basarabiei*“ din 1923, așa: *Chișinăul* la o populație fixă de 133.000, are o populație flotantă de 66.500; *Soroca* la o pop. fixă de 27.800, are o pop. flotantă de 13.500; *Ismail* la o pop. fixă de 37.000, are o populație flotantă de 14.800; *Vâlco* la o pop. fixă de 6.176, are o pop. flotantă de 5000; această populație „nu e compusă din Români transilvaneni, ci numai Evrei rusificați, Ucrainieni și Ruși din regiunile îndepărtate ale Rusiei sovietice¹⁾, ale Poloniei și Galitiei, populație ce dă mare parte din „escroci internaționali, comuniști, anarhiști și criminali“²⁾.

Bilanțul după 7 ani dela acea dată (11 dela unire), este și mai tragic, căci prin invazia continuă a Jidanilor indezirabili s'au înmulțit gurile flămânde, brațele cari reclamă de lucru și mai ales speculanții cari exploatează munca altora, munca masselor.

Iar brațele de muncă indigene, Românii, îi exportăm pentru a-și căuta bucătura de pâne, în timp ce din produsele muncii românești hrănim o droaie de Jidani, paraziți.

Prin sistemele de toleranță și chiar sprijinire a străinilor din partea guvernanților, prin autoritățile lor locale, chiar cu încălcarea drepturilor de prioritate a Românilor și cu nesocotirea intereselor naționale, a dus la tendința de afirmare și chiar de a abține supremația elementului minoritar. Pentru o mai sigură reușită s'au coalizat minoritățile între ele. Partidele politice românești în loc de a se uni și ele, au încheiat pacte rușinoase și trădătoare, a intereselor neamului, cu minoritarii și mai ales cu Jidanii. Aceștia tratau cu îndrăzneală și mândrie pe politicianii cari fără demnitate se pretau la astfel de „oferte“ și „carteluri electorale“. Dar obrazul de politician e gros, nu creapă de rușine, se pretează la orice.

¹⁾ „Universul“ din 17 Martie 1930.

²⁾ „Universul“ cu aceeași dată.

Gândiți-vă la câte concesiuni și promisiuni li s'au acordat Jidanilor, Ungurilor și Rușilor, la recențele alegeri comunale; cum se luau partidele politice la întrecare în a câștiga inima Jidanilor, a comuniștilor și socialistilor, numai să nu facă vre-o, concesiune partidului adversar.

La Iași încheie cartel cu Jidanii liberalii; cartel despre care oficiosul lor „Viitorul“ zice: „*nădăjduim că prin alegerea PRIETENILOR noștri evrei se va face un pas înainte pe tărâmul INFRĂȚIRII atât de necesare în orașul care a fost mult timp bântuit de agitații cuziste*“³⁾.

La Cluj cartelul cu Jidanii și Ungurii l-au încheiat național-tărăniști și l-au trâmbitat ca pe un panoceu salvator al crizei de Româanism la orașe.

Aceste sunt orașe culturale, centre universitare, focare naționale, capitale de provincii, sedii a comitetelor regionale a partidelor politice și reședințe ale inconștientiei politice naționale mai mult ca orice.

La Chișinău guvernul pe lista s'au ales 11 Jidani, iar 13 au fost aleși pe lista jidovească, așa că în total sunt 24 Jidani și 12 Români. La Oradea au fost aleși 24 Jidani și Unguri, iar Români 8, dintre jidani și unguri 9 sunt comuniști. La Sighet sunt 16 Jidani, 8 Unguri și 8 Români. La fel în aproape toate orașele în noile consilii comunale intră o mulțime de străini și mai ales Jidani.

Gândește-te Române! pentru ce s'a deslănțuit atâta ură, a curs ploaia de invective și venin; au făcut spume la gură politicienii laudând ortacii jidani, în loc să fi dat mâna frățește pe deasupra cadrelor și patimilor politice pentru a asigura predominanța elementului românesc. Cum vor fi reprezentate și sprijinite de aceste consilii comunale jidano-maghiaro-ruse, interesele naționale românești? Iată câteva dovezi: In procesele verbale ale Camerei de comerț din Chișinău, jidanul Grobdruck E., a cerut să se intervină pe lângă autorități „ca să fie interzise cântecele naționale românești, care jicnesc populația“⁴⁾, desigur jidovească; Jidanul Rosenblatt S. a cerut acestei Camere „să se opună la înființarea unei noi facultăți la Chișinău și

desființarea actualei facultăți de teologie a cărei studenți îi califică de bandiți“⁴⁾). La intervenția lor nici nu s'au dat milioanele promise pentru biblioteca teologiei; Jidanul Allen Ghendrich a cerut „să se înceapă lupta în contra generalului Dragu, comandantul Corpului III de armată“, fiindcă e Român integru și vede pericolul jidovesc și „a propus să se recurgă la violențe“⁴⁾). Desigur că instituțiile românești vor fi împiedecate de către aceste consilii de a lucra, li se vor face mizerii, vor fi puse după ușă, vor fi subordonate intereselor și instituțiilor străine și dușmane nouă. Căci dacă Jidanul Zipstein, senator basarabean guvernamental, a promis „desființarea siguranței și jandarmeriei și libertatea deplină a organizațiilor revoluționare muncitorești“⁵⁾, desigur Jidanii din consiliile comunale le vor da ajutoare oficiale și le vor ocroti. Din fericire mai există o conștientă na-

⁵⁾ „Universul“, 13 Martie a. c.

țională, căci declarațiile lui Zipstein au produs indignarea țaranilor basarabeni.

Observați, gândiți și judecați pe ce mâni începe gospodăria orașelor. E opera francmasoneriei jidovești disolvante, care lucră prin mâna nefastă și mentalitatea inconștientă a politicienilor desmățați. Astăzi ridică Jidanii capul obraznic și pretind supremație asupra orașelor, mâine în baza concesiunilor făcute astăzi, vor cere supremație asupra regiunilor și provinciilor.

Române! nu uita că în România vreau Jidanii să înființeze Noua Palestină europeană! Și dacă politicienii înțeleg astfel să rezolve problema jidovească și înstrăinarea orașelor, să le fie de cap! TU VEGHEAZĂ, CĂCI ZIUA RĂFUIELII SE APROPIE ATĂT CU INANCONȘTIENȚI!

M. IRLEA
— Cluj. —

Buletinul Anti-Judeo Masonic No. 5.

Apărut la 1 Maiu 1930 :

Christos a înviat! e titlul primului articol — în care ni se povestește cum Jidanii din Rusia —, cu ocazia unei mari adunări populare, aranjată pentru a batjocuri Biserica și învățătura creștină, au adus o icoană a Mântuitorului Christos. — Un copil a fost pus să se oată ochii icoanei, apoi s'o murdărească. — Un muncitor din mulțime chemat la tribună să facă acelaș lucru cu icoana; a strigat din toată puterea:

„*Tovarăși, Christos a înviat!*“

Acest strigăt a cutremurat întreaga adunare, și i-a trezit conștiința creștinească!

„*Bravo Domnilor*“ e titlul articolului următor semnat de cunoscutul luptător dl Dr. Vasile Trifu, în care ne arată, că autorii atacului rușinos, contra invalizilor, orfanilor și văduvelor de război și apoi contra studenților creștini, sunt tot acei ticăloși care în decursul războiului, batjocoreau, pălmuiau și jefuiau pe cei neputincioși, femei și bătrâni rămași la vetre, aruncau din spitale pe cei „nenostimi“ și-i trimeteau la front; iar după război condamnau pe foștii prizonieri români — „și achitau cu zâmbete amicale, pe toți trădă-

torii jidani și masoni“.

Păcat că dl Dr. Trifu nu ilustrează cu nume de persoane cele povestite. Credem că aceste nume nu-i lipsesc. Știm că adevărul ustură, dar tocmai pentru aceia trebuie spus cu tărie, pentru ca cei de omenie, să se ferească de ticăloși și de păcătoși.

Francmasoneria în Țara Românească, după război, de dl Prof. Dr. N. Paulescu, este al treilea articol, care ne înșirue cu date precise dezvoltarea acestei organizații jidovești pe pământul scumpei noastre țări. Păcat că nu ni se spune numele venerabililor dela lojile „Aurora“ și „Traian“ din Brașov, „Dacia Felix“ și „Infrățirea Neamului“ din Cluj; „Pax“ din Timișoara și „Tziculia“ din St. George.

În articolul 11 Aprilie 1930 dl Ion Romanateanu ne povestește, că autorii actului mișelesc contra invalizilor, orfanilor și văduvelor din război; dnii Dr. Vaida-Voevod, ministru de interne, Dr. Voicu Nițescu și Col. Călătorescu din jandarmerie sunt toți francmasoni, deci unelte supuse ale jidanilor.

E mare păcat, că autorul acestui articol, nu ne comunică numele foștilor și actualilor miniștri care

³⁾ Reprodus de „Patria“, 11 Martie 1930.

⁴⁾ „Universul“ citat.

au luat parte la inaugurarea lojei masonice zisă „națională“ din str. Câmpineanu No. 51, săvârșită în ziua de tristă amintire 11 Aprilie 1930.

Die Romanateanu, pentru ce ești atât de egoist și păstrezi numai pentru dta numele participanților la inaugurarea lojei zise „națională“?

Din articolul: *Sub Semnul Triunghiului* (anexele Francmasoneriei) aflăm că următoarele societăți sunt creațiuni sociale prin care francmasoneria lucrează împotriva neamului, a țării și a credinței noastre:

A. C. T. (Asociația Creștină a Tinerilor).

A. C. F. (Asociația Creștină a Femeilor sau „Triunghiul Albatru“).

F. A. S. C. R. (Federația Asociațiilor Studențești Creștine din România).

O. D. A. S. (Opera de Ajutorare studentească). „Cercetășia“, „Liga Drepturilor Omului“, „Rotary Club“, „Asociațiunea Română pentru uniunea Pan-Europeană“, „Societățile Teosofice“.

C. F. S. R. (Coonerarea forțelor Sociale din România).

A. P. R. (Asociația Publiciștilor din România). „Soc. de Radiofuziune“.

Loiile „B'nai B'rith“ au creat următoarele societăți:

„Uniunea Evreilor Români“, „Universitatea populară U. E. R.“

„Universitățile Libere“.

Afară de aceste asociațiuni înființate de francmasoni — cu scopurile lor de distrugere socială, economică și politică — Jidanii si-au trimis uneltele lor ticăloase și ascunse sub numele de masoni, în asociațiunile pur românești cum sunt:

Liga Culturală, de sub presidenția dlui N. Ioraa profesor universitar și în *Cultul Patriei* de sub presidenția dlui Marin Ștefănescu, tot profesor universitar.

În articolul următor cu titlul „Afară cu banda de Francmasoni din „Cultul Patriei“ dl Daniel Cristescu, îndurerat de cele ce se petrec în sânul acestei societăți patriotice ne povesteste următoarele:

„Cultul Patriei“ a aranjat la Ateneu o mare întrunire publică pentru a protesta contra comunistilor, fără să se spună un cuvânt despre Jidani, cari sunt autorii

morali și materiali ai comunismului. Președintele Uniunii Studenților Creștini, numai condiționat i s'a dat cuvântul: „să nu pomenească nimic despre evrei“; iar dlui Andrei Ionescu, președintele centrului studențesc București, nu i s'a dat cuvântul. Autorul constată, că de astădată uneltele jidanilor, francmasonii pătrunși în „Cultul Patriei“ anume: M. Negru, Dr. Parhon, Comandorul Pais, Fundățeanu, Armand Iliescu, Vasile Militaru Cmdr. Negulescu, Vasilescu-Valjan, Castrisanu și ceilalți, au biruit simțământe curate ale președintelui, dl Marin Ștefănescu, oprind demascarea originii comunismului — și a susținătorilor acestei mișcări anarhice.

Dl Cristescu somează energie și cu tot dreptul, pe dl Marin Ștefănescu să curețe asociația patriotică ce presidează „Cultul Patriei“ de francmasonii numiți. (Ne asociem și noi acestei Somații N. A.).

PREȘIDENȚIA ȘI FRANCMASONERIA

Secretarul general al Preșidenției Consiliului de Miniștri e francmason, și în aceeaș Loje cu comunistul Costa-Foru, așa este intitulat articolul semnat de Cr. Boldur.

Și anume dl Mihail Vlahide secretarul general al Preșidenției Consiliului de Miniștri, deci mâna dreaptă a dlui Dr. Iuliu Maniu, prim-ministru, este membru al Lojei No. 3 aparținând „Marelui Orient“ alături de 34 Jidani, de comunistul Costa-Foru și de unul necunoscut.

Să ne mai mirăm de ce Jidanii cunosc toate secretele de stat, de ce Jidanii au așa de mare trecere la Ministere, și de ce întâlnim la Preșidenție funcționari jidani...?

Notele dlui Dr. V. Trifu Docent universitar și *Informațiunile* Bioulului de Cercetări sunt tot atâtea comori de știri prețioase.

Cronica.

Asociația Cultul Patriei ia poziție de luptă contra Francmasoneriei.

Reproducem mai jos motiunea rostită în adunarea ținută la Cluj în ziua de 11 Maiu 1930, în localul Teatrului național:

„La marea Adunare Națională a asociației „Cultul Patriei“, care a avut loc la Teatrul Național din Cluj, Duminecă 11 Mai 1930 orele 11 și 30 dim., s'au constatat și s'au hotărât următoarele.

Asociația „Cultul Patriei“ și-a luat ființă din conștiința că poporul român are o înaltă misiune printre celelalte popoare, afirmându-și personalitatea printre celelalte neamuri, apărând civilizația împotriva barbariei la porțile orientului.

✓ Astfel asociația „Cultul Patriei“ și-a propus să desvolte această conștiință în fiecare din fiii României, ridicând sentimentul patriotic până la înălțimea cultului.

Iar noi, membrii acestei mari Adunări Naționale împărtășim aceste principii. Și, cunoscând primejdiile ce ne amenință neamul din afară, precum și văzând curente disolvante din lăuntru, cerem:

1. Unirea sufletească a tuturor bunilor români, și unirea sacră a acelora dintre ei cari au un cuvânt hotărîtor în viața obștească. Să se strângă în jurul tronului și al așezămintelor constituționale, pentru ca să apere patria, să desă-

vârșiască idealul nostru național, să pună capăt cu o zi mai de vreme mizeriei materiale și morale în care se zbate țara.

2. Oricare ar fi guvernul, să se introducă neîntârziat un regim de înaltă și constantă guvernare patriotică, de dreptate, de cinste, de demnitate națională, de morală, vigilență la hotare și în lăuntru, fără să se uite, nici o clipă soarta fraților români rămași în afară de hotare. Să răspândim cultura la toți românii, în conformitate cu progresul, dar și sprijiniți de tradiție.

3. Să ne făurim o puternică armată română națională, care să ne apere în mersul către împlinirea civilizațoare a idealului nostru național. Să fie deci armata noastră grabnic înzestrată, material și moral, și să se elimine din rândurile combatanților elementele streine cari nu prezintă garanție de credință față de statul național român.

Și aceleași considerațiuni trebuie să primeze în întreaga administrație.

4. România fiind o țară întemeiată pe libertate în cadrele ordinii de stat național, să se înlăture toate organizațiile cari vin în contradicție cu idea de stat național român. Să se suprimă curentele fățișe sau oculte cari duc la destrămarea patriei, cum sunt iredentis-

mul, bolșevismul, demagogia, MASONERIA și regionalismul, incompatibile cu jurământul față de Rege și Constituția țării. Se repudiază orice pact cu asemenea curente sau organizații.

5. Să se stăvilească infiltrarea continuă a streinilor și a trădătorilor, în economia și conducerea națională. Să se revizuiască situația imigraților, luându-se măsurile necesare dictate de siguranța statului.

6. Să se romanizeze, colonizându-se, orașele și satele năpădite de streini, imobilizându-se loturile de improprietărire. Iar opera de expropriere să se desăvârșească.

7. Să se asaneze viața economică a țării printr'un echilibru național sănătos între agricultură industrie și comerț. Să se înlăture intermediarii prin întărirea acțiunii cooperatiste.

8. Să se asaneze finanțele prin severe economii, limitarea legală a dobânzilor, revizuirea și impunerea tuturor averilor câștigate după războiu. Să se facă o grabnică politică de stat pentru a se pune capăt mizeriei din regiunile în suferință, cum sunt Maramureșul și țara Moților.

10. Să fie stigmatizați aceia cari nu și-au făcut datoria către Patrie și Națiunea Română. Să li se acorde un trai omenesc invalizilor, orfanilor și văduvelor de războiu, efectuându-li-se lor în plus și echivalentul pensiilor acordate pe nedrept funcționarilor streini cari au refuzat jurământul față de statul român. Să li se dea invalizilor, orfanilor și văduvelor de războiu, toate satisfacțiile pentru nedreptățile vechi și pentru jicnirile înjosirile la cari au fost supuși de curând în ziua de doliu din 11 Aprilie 1930. Să se restabilească valorile pentru consolidarea și propășirea patriei noastre române.

11 Să se facă educația poporului în sensul de a nu se mai necinsti cu atâta ușurință și puțină cei înclinați idealului, și de a nu se proslăvi speculatorii de ideal. Să dobândim deprinderea chibzuinții mature în judecată.

12. Și, în sfârșit, neconținut, mai ales în clipele istorice actuale să ne fie marea noastră grijă aceea de a întări unirea. Să nu mai fie regățean și ardelean, ci să fim noi toți românii una!"

Este evidentă asemănarea celor cuprinse în moțiune, cu programa de guvernare a L. A. N. C., ceea ce denotă încăodată temeinicia solidă a doctrinei L. A. N. C.

Prigonirea bisericii creștine în Rusia

Nu poți deschide un ziar sau o revistă, fără să nu afli ceva știri de peste Nistru. S'a scris și se scrie încontinuu, despre teroarea ce o exercită bolșevicii, asupra bisericii creștine din Rusia, asupra slujitorilor ei și asupra tuturor celor ce au îndrăzneala de a se numi măcar creștini.

Intr'adevăr, înainte de Crăciunul anului 1929, a izbucnit cu o furie bestială atacul contra lui Dumnezeu și a bisericii Sale. Și era foarte ușor să se declare războiu lui Dumnezeu, căci totul era pregătit de mai înainte. În „A.B.C.-ul Comunismului“, alcătuit de Buharin și Preabrajenski stă scris: *Religia și comunismul sunt incompatibile tot așa de mult în teorie ca și în practică*, iar pentru ca să pună în practică acest principiu al incompatibilității religiei creștine și a comunismului, au înființat un ziar oficial, pe care l-au intitulat: „**FĂRĂ DUMNEZEU**“.

Prin acest ziar, s'a deschis lupta. La început calomniile au fost preferite. *Lunacerski*, Comisar al instrucțiunii publice în unul din primele numere ale acestui ziar — cam prin 1924 — a spus într'un manifest: „*Am terminat cu regii pământului; să ne ocupăm acum cu regii cerului. Eu doresc din tot sufletul ziarului „Fără Dumnezeu“ succes deplin, în lupta contra imaginii desguștătoare a lui Dumnezeu care a cauzat un rău așa de diabolic întregii umanități în lungul istoriei sale*“.

Totul se deslănțue cu o furie grozavă distrugând tot ce este nobil, tot ce este dumnezeesc la poporul pravoslavnic rus. Au închis bisericile, iar gloanțele nu sunt cruțate pentru toți cei cari îndrăznesc să înalțe o rugăciune către Atotputernicul Dumnezeu sau să-și facă semnul Sfinteii Cruci. Mai mult, bisericile sboară în aer — cazul Mănăstirei Simonow, un monument de cultură vechiu și prețios — iar credincioșii, preoții, episcopii și mitropoliții ce mărturisesc credința în Dumnezeu, sunt închiși.

Dintr'o revistă rețin următoarele: „*În vremea din urmă au fost omorâți 11 episcopi, 1500 preoți, 7000 călugări și călugărițe, 120 ofițeri, 270 soldați marinari și peste 12.000 de țărani cari și-au mărturisit pe față credința în Dumnezeu*“.

Au reînviat timpurile de barbarie dela începutul erei creștine,

când împărații păgâni, martori la cuceririle ce făcea noua religie, au început persecuțiile acelea grozave, în care au căzut jertfă pentru triumful cuvântului lui Dumnezeu, o mulțime de ființe.

În fața acestor acte de barbarie și vandalism, reînviată azi în secolul luminei în Rusia, țările înconjurătoare au ridicat glasul lor de protest, făcând rugăciuni speciale, pentru noii mucenici și cerând, în acelaș timp, conducătorilor bolșevicilor să înceteze. S'a început și la noi o propagandă anti-comunistă de demonstrații publice contra acelor ce calcă în picioare drepturile credincioșilor de a se închina lui Dumnezeu, distrugând fără milă și cruțare biserica soră.

Dar cu toate aceste proteste ridicate din toate părțile, conducătorii Sovietelor, nu se abat dela cărarea ce și-au croit, ei merg înainte. Nimeni nu-i poate opri. Ei continuă opera de distrugere a tot ce este sfânt. Libertatea conștiinței e nesocotită și călcată.

De opera aceasta de distrugere nu sunt străini niși Jidanii. Au contribuit și contribuie mereu la acest trist proces. Căci, dacă au ridicat proteste bisericile creștine din toate părțile, cei ce se închină lui Moisi, tac. Ei care totdeauna se dau, prin „*anumita lor presă*“, drept apărători ai „*drepturilor omului*“, ei care atunci când un grup de studenți creștini fiind provocați, au răspuns în mod violent, au tipat peste granițe, că se nesocoteste dreptul lor, azi tac. Și e semnificativă tăcerea lor. Cum să îndrăznească să atace actele de barbarie ale bolșevicilor, când știu destul de bine că frați de ai lor contribuie la ceastă operă de distrugere a tot ce aparține *goim-ilor*?

Jidanii din Rusia, e clar, ei se bucură de anumite binefaceri din partea conducătorilor. Ei nu suferă la fel cu poporul pravoslavnic. Ei chiar dacă sunt prinși și închiși, apoi aceasta numai de formă. Într'un ziar aflu redat următorul caz destul de grăitor: „*Senatorul american Borah fără aprobarea guvernului a trimis o telegramă lui Litvinov, cerând lămurire privitor la deținerea alor 14 rabinii din Minsk. Și Litvinov care a injurat cu furie pe Papa pentru intervenția sa, a răspuns foarte cordial senatorului american, liniștindu-l, că din cei 14 rabinii, 11 sunt deja liberi și nici celorlalți nu li se va întâmpla nimic*“.

Făclia de Paști

„Tragedia din Costești — Samsarii și bisericile“

Așa s'a întâmplat cu Jidanii, pe când cu creștinii?... Zilnicucid din ei destul de mulți. Aceștia nu-l interesează nici pe senatorul Borah și nici pe Litvinov. Să moară toți, iar Izraelul să-și poată întinde stăpânirea!

În astfel de împrejurări, ar fi bine, și mai mult, a sosit timpul, ca statele înconjurătoare să privească mai serios această operă a bolșevicilor, alimentată de mărini-mia „procurorilor umanității“, și să încerce a stavili tendința lor de expansiune, căci de altfel nu peste mult timp ne vom trezi, că pe când în Apus, pela diferitele conferințe pacifiste, în jurul Ligii Națiunilor, se alcătuiesc diferite pacte pentru asigurarea păcii universale, din Răsărit, molima bolșevismului se va întinde și în apus, cucerind tot mai mult teren, înlăturând religia creștină, distrugând ordinea cea bună ce domnește, și introducând peste tot desordine și întunec.

Să nu se uite, că în desordine și în întunec, totdeauna s'au sevârșit, și se vor săvârși lucruri îngrozitoare....

I. I. BUIU
— Mureș. —

O publicație de mult așteptată.

Primind la redacție primul număr al valoroasei reviste, *Tribuna Cooperăției Ardelene*, condusă de Dl. Victor Jinga, profesor la Academia Comercială din Cluj, ne facem o deosebită plăcere să o salutăm cu bucurie și încredere, ca pe o armă tăioasă, care va contribui să lumineze lumea românească asupra adevărului: că *isbânda* cooperatistă, scoțând pe intermediari din viața economică, lovește în primul rând în parazitismul Jidovesc. Când zic *isbânda* cooperatistă, nu înțeleg teoria frumoasă, Domnule coleg Jinga, *CI FAPTE*, care să împuțineze negustorii Jidani înlocuindu-i cu Români, pricepuți, cumpătați și stăruitori cum sunt *Mărginenii*. Ar trebui ca în numerele viitoare ale Revistei să vă ocupați, domnule director, de problema ajutorării în *massă* a românilor *Mărgineni* spre a se așeza ca negustorii în regiunile de Nord ale Ardealului, unde cu aptitudinea lor comercială, ar isbuti să scoată pe Jidani din pâine.

Așteptând dela noua revista îndrumăr precise spre fapte și săvârșiri de fapte, îi dorim voe bună, spor și noroc.

I. C. C.

Sunt titlurile scrise cu litere groase de tipar, în ediție specială a ziarului „Universul“, apărută în prima zi de Paști.

Acest răvaș, a fost sortit să ne umple sufletul de durere, tocmai în prima zi de Paști, — zi de reculegere sufletească — și de creștinească veselie. În prima pagină, foaia-specială, ne descrie înfiorătoare tragedia, a celor 104 credincioși, bărbați, femei și copii, arși de viu sub dărâmăturile arzânde ale bisericii depe malurile Teleormanului, din *Costești-Argeș!*

Întâmplarea semnificativă, face ca tocmai în aceeași ediție specială, pe pag. următoare, să fie scrise cu aceleași litere groase și negre titlurile:

„Fraude cu codrii Ciucului“, „Samsarii și bisericile“... „Urgie și trafic“...

Sub toate aceste titluri, stă scris cu același tipar și cerneală, apocalipsul, imoralității noastre politice.

Să confruntăm pentru evidentă, două pasagii depe o pagină și alta.

În pag. I-a:

— „Femei înebunite, strângând copiii la piept, soți care căutau să-și apere de flăcările ucigătoare soția și copiii și toate acestea mute, de o muțenie de mormânt, fiindcă fumul amețitor și înăbușitor, luase graiul aceluia care se zvârcoleau în spasmi“.

În pag. II-a:

— „Inculpatul (Vornicu) pretinde că — potrivit sugestiei d-lui Dobrescu — a pretins petiționarului, drept preț al traficului 300 mii lei“.

...„In Ardeal ca și în vechiul Regat au rămas prisosuri de terenuri — de muncă sau împădurite, — ce pot fi cedate, după pofta atotputernicilor, pe sprânceană.“

„Cel mai rodnic câmp de pradă! „Gloata ROSENFELZILOR s'a năpustit într'acolo. A aflat trupuri falnice de codri în Ciuc și Făgăraș. A trezit poște celor slabi de ingeri.“

„Și a îndemnat mai ales pe parohii bisericilor sărace de prin împrejurimi să-și împroprietărească parohiile!“

Răsboiul cel mare a trecut ca o vijelie, desrădăcinând sufletele și întunecând conștiințele celor care au supraviețuit infernului ucigător și au moștenit gloria, celor sacrificați pe altarul Patriei.

Zece ani împliniți, de când guerele de tun au amuțit definitiv, iar

cei scăpați cu viață, s'au reîntors la vetrele lor. O noapte de odihnă în patul comod și cald; o zi de viață liberă și în siguranță, și totul s'a uitat. Vrajba, ura, ambiția, trufia și dorul de a parveni, prin orice mijloace, a incolțit în fiecare.

Răsboiul se continuă între frați, până și sub acoperișul bisericii.

În capela dela Costești, de zeci de ani, s'au sărbătorit Sf. Paști!

Aceleași coroane au împodobit capela. Aceiași credincioși au sărbătorit cu făclile în mână, supremul sacrificiu al omului, pentru om!

Puterea divină, a ocrotit pe credincioși.

Azi aceeași putere divină, a hotărât ca semnul pierzării prin noi înșine, să fie, dintre credincioșii sfinței capele dela Argeș.

Slavă ție Doamne! Căci jertfa ți-ai ales-o dintre cei cu sufletele curate, care nu te-au dat încă uitării.

...Primește Doamne sufletele lor, în Împărăția ta cerească și ne îndreaptă, nouă celor rămași, pașii pe calea adevărului.

Mânia lui D-zeu, nu este destul de mare, pentru nelegiuirile noastre.

—...și jertfa este întotdeauna: a celor buni și aleși!

Azi?!... Vremea samsarilor, a zarafilor, a celor puternici, prin puterea banului; — dar fără suflet, fără conștiință, fără frică de D-zeu și de legi!

Sfidarea tuturor legilor morale, începând cu sfidarea puterii divine, este începutul și sfârșitul, pierzării noastre.

Flăcările și fumul capelei dela Argeș s'au topit.

Un moloz de schelete sumbre, marchează, pentru câteva zile, locul, unde, ca în timpurile păgânismului antic, se aduceau jertfele Zeilor ocrotitori!...

Adierile vântului de primăvară, au dus până departe în palate și bordee, mirosul de smirnă și tămâie, amestecat cu cel al jertfei omenești.

Poate acest semn din urmă, va aduce la realitate pe toți puternicii zilei.

Fie aceasta cât mai curând, ca să nu mergem... mai târziu la Capela din Costești și să strigăm CĒRULUI:

„SCULAȚI VOI, SĂ INTRĂM NOI!“

G. FĂCĂOARU
— Iași.

Din cooperația Ardeleană

Mișcarea cooperatistă și în deosebi cea ardeleană, de care adesea ne-am ocupat, deși aproape neglijată de instituțiile ei centrale din București, încet și sigur își continuă însă, progresul.

Insuficiența îndrumării și organizării rezultate din reducerea personalului de inspecție și control al Statului, s'a resimțit mult și pentru ameliorarea consecințelor, s'a întemeiat „*Tribuna Cooperăției Ardelene*“ din Cluj, prima revistă din Ardeal, în acest gen, sub conducerea d-lui *dr. Victor Jinga*, profesor la Academia de înalte studii comerciale și industriale din Cluj.

Unele rezultate frumoase obținute în Ardeal de cooperația română după unire, deci relativ într'un timp scurt, au impus conducătorilor ei centrali o cunoaștere mai de aproape și astfel în ziua de 12 Maiu a. e. cooperativa de producție și consum „*Bologana*“ și banca populară „*Grădiștea*“ din comuna *Bologa*, județul *Cluj*, au fost vizitate de dl. Secretar general *Gr. Mladenatz*, director general al Oficiului Național al Cooperăției Române, însoțit fiind de bătrânul și cunoscutul cooperador *Gh. Dumitrescu-Bumbești*, consilier, *Ol. Enescu*, inspector general, *I. Naum*, director, *Gh. Vlădescu*, inspector, *Ilie Codreanu*, inspector și *dr. Victor Jinga*, președintele Uniunii de control din Cluj.

Înălții oaspeți veniți din vizita școlii model de contabilitate și educație cooperatistă din *Luduș-Turda*, de sub conducerea inimosului și zelosului inspector *Gh. Ciurescu*, au rămas și aici deplin mulțumiți, aducând laude neobositului cooperador *Ion L. Potra*, harnicilor *Bologani* și vechiului îndrumător și animator, dl. inspector *Ilie Codreanu*, promițând totodată și un ajutor bănesc pentru terminarea bisericii de granit, zidită de cooperativă.

Cu această ocazie, casa *Vasilescu* din București, angajată de Oficiul Național al Cooperăției Române a filmat întreprinderile cooperativei „*Bologana*“ spre a servi de exemplu în propaganda cooperatistă ce se va face și cu ajutorul cinematografului și spre a fi mai bine cunoscută și în străinătate.

Conducătorii mișcării cooperatiste române s'au convins personal de cele ce noi de mult am adus la cunoștința cititorilor noștri, căror astfel le este bine cunoscută opera

înfăptuită și sperăm că acum vor da tot sprijinul cooperativei „*Bologana*“ prin intervenirea de a i se deschide un credit suficient, la Banca Centrală Cooperativă și înălțurarea intermediarului Hara-

Pentru Ziarul «Unirea» dela Blaj

Motto: „Totuș de dragul adevărului, insistăm: este inexact că guvernul Maniu e, „înșesat de francmasoni“.

„Unirea“ No. 19—10, V, 1930.

În articolul intitulat: „*Un mic răspuns*“, publicat în ziarul „Unirea“ din Blaj, găsesc afirmațiunea din Motto.

Tot „De dragul adevărului“, ca și scriitorul articolului numit, mă simt dator să vin cu lămuririle ce urmează pentru a scoate la iveală, cu citate și date culese din Buletinul *Anti-Judeo-Masonic*, ce apare în București I str. Carol No. 9; că și „guvernul Maniu e înșesat de francmasoni“.

La pag. 173 găsim pe „Ministrul de Interne, *Vaida-Voevod*“; pe Ministrul de Justiție, *Voicu-Nițescu*“ că sunt francmasoni.

La pag. 182 „Secretarul General al Preșidenției Consiliului de Miniștri, *Mihail Vlahide*, e francmason, în aceiaș Loje cu comunistul *Costa-Foru*“.

Deocamdată atâta.

Dacă și după cele comunicate mai sus, totuș mai „*insistați*“ dlor dela „Unirea“ asupra afirmațiunii dvoastră că guvernul Maniu „*nu e înșesat de francmasoni*“, vă vom servi și alte informațiuni.

ST. PENES.

Institutul de Surdomuți-Cluj

În Institutul de Surdo-Muți, al Statului, din Cluj, se primesc copii surdo-muți apti pentru instruire, dela vârsta de 7—11 ani. Cererile timbrate în regulă, însoțite de actul de naștere, se vor înainta Direcțiunii aceluși Institut până la 15 Iunie a. c.

lambie Ionescu prin furnizarea directă a pietrii de pavaj, Municipiului București.

Odată satisfăcute aceste vechi considerate și cu concursul animatorului oficial de altă dată, conducătorii mișcării cooperatiste vor avea ocazia de-a admira și mai multe lucruri frumoase la viitoarea vizită ce vor face vrednicilor Moți din Bologa.

COOPERATOR.

O bună carte de citit.

In numărul trecut al revistei noastre am recomandat cu căldură cartea nou apărută a talentatei scriitoare ardelene d-na Cornelia dr. Șotel, intitulată „LACRIMI ȘI SÂNGE“.

Astăzi revenim, reproducând la acest loc cele câteva șire din fruntea cărții, din cari va putea vedea oricine sufletul românesc al acestei scriitoare:

„In genunchi, cu inima la Dumnezeu și cu gândul la întinsul înfinit al cimitirului intelectualilor uciși mișelește de jidani și haimanalele bolșevice, închin această lucrare tuturor acelor, cari luptă contra prăpădului dela Răsărit, ce se întinde ca o ciură și peste această scumpă țară, abia întregită prin râuri de lacrimi și nesfârșite mări de sânge“.

O nouă lature a acestei cărți mai este și aceea de a ne arăta cum jidanii propagă bolșevismul în mijlocul poporului, îndemnându-i la revolte, la nesupuneri și la uciderea intelectualilor români, cari luptă cu trup și suflet pentru binele și salvarea din ghiarele sărăciei, a acestor fii ai nimănui.

După felul cum a fost comentată în o mare parte a presei ardelene această carte, nu ne îndoiim că publicul cititor se va grăbi a o citi și a sprijini astfel pe scriitorii cu idei naționale. Cartea se găsește de vânzare la autoare în Rodna, județul Năsăud și se expediază cu ramburs.

Români!

Dacă voți să vă luminați asupra primejdiei franc-masonice, citiți

„*Buletinul ANTI-JUDEO-MASONIC*“

Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.